

Wał Miedzeszyński

Dzielnice: Praga Południe Wawer

Osiedla: Gocław Saska Kępa Falenica Las Nadwiśle

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości w granicach Warszawy

Rok utworzenia nazwy: 1960.05.05.

Opis

Miedzeszyn - osada rolnicza na prawym brzegu Wisły (w rozwidleniu dzisiejszego Wału Miedzeszyńskiego i Traktu Lubelskiego, a także na północny wschód od tej drugiej ulicy) w XIX w. należąca do powiatu warszawskiego (gmina Zagórz, parafia Zerzeń). Wzmiankowana już w XIII w. należała do opactwa czerwińskiego i była ważnym miejscem przepraw przez rzekę. W XVI w. liczyła ok. 170 ha (ówczesne 10 łanów), w następnym wieku założono tu folwark. Początkowo było tu kilka gospodarstw, pod koniec XVIII w. już ponad 20. W czasach pruskich stała się własnością prywatną. Tuż przed wybuchem powstania listopadowego istniało tu 28 gospodarstw a liczba mieszkańców dochodziła do 200. Działała tu wytwórnia wina szampańskiego (przeniesiona w 1857 roku na Grochów) i liczący 555 mórg (ok. 290 ha) wzorcowe gospodarstwo folwarczne z 1 budynkiem murowanym i 10 drewnianymi. Po uwłaszczeniu w 1864 roku mieściła się tu siedziba gminy. Na początku XX w. liczba mieszkańców wyniosła ponad 300, działały tu również 32 gospodarstwa, działął wiatrak oraz karczma. Niedługo potem warszawiacy docenili uroki tego miejsca i założyli tu osiedle letniskowe na wzór tego w pobliskiej Falenicy. W okresie międzywojennym tereny te należały właśnie do gminy Falenica, liczyły już ponad 120 domów i 430 stałych mieszkańców. W 1951 roku wraz z okolicznymi wsiami znalazły się w granicach administracyjnych stolicy. **Miedzeszynek** - wieś położona nieco na północ od Miedzeszyna, w XIX w. również należąca do powiatu warszawskiego (gmina Zagórz, parafia Zerzeń). Znajdował się tu niewielki folwark (ok. 379 mórg), 1 budynek murowany i 2 drewniane a miejscowa ludność zajmowała się głównie koszykarstwem. Ulica biegnie po wale przeciwpowodziowym i przebiega przez historyczne tereny wsi.

Jest to najdłuższa ulica w Warszawie (14 km długości).

Ciekawostki

Ulica powstała na pocz. XX w., w celu zapobiegnięcia wylewom Wisły. W latach '30 XX w. ulicę wyasfaltowano, z czego cieszyli się mieszkańcy okolicznych wsi, że będą mieć połączenie z Warszawą. W 1951 przerobiono ulicę wg proj. Danuty Bredy-Brzuchowskiej i Juliana Brzuchowskiego.

Tu jest największa numeracja ulicy w Warszawie (dochodzi do nr 872).

Stan obecny:

róg ul. Krokusów: kapliczka.

róg ul. Podbiałowej: kapliczka.

Nr 345: **Baseny odkryte**. Powstałe w 1962-70 wg proj. Danuty Bredy-Brzuchowskiej i Juliana Brzuchowskiego. Zespół basenów, brodzików, szatni i lokali gastronomicznych wbudowano w skarpe przeciwpowodziową.

Nr 397: **Yacht Club**. Budynek z lat '70. Jako drewniany budynek powstał w 1929 dla Yacht Clubu. Na jego miejscu w 1937 wzniesiono **Przystań Wioślarską Policyjnego Klubu Sportowego** wg proj. Eugeniusza Piotrowskiego, a obok **Ośrodek wioślarski YMCA** w 1947-9 wg proj. Arseniusza Romanowicza i Piotra Szymaniaka.

Ośrodek szkoleniowy LOK. w 1951-4 wg proj. Tadeusza Glińskiego.

Międzyszkolny Ośrodek Sportowy nr 2.

między ul. Afrykańską i Algierską: **Pomnik - Krzyż**. Niegdyś stał u wylotu ul. Afrykańskiej. *Poległym w obronie Ojczyzny w bitwie ze Szwedami, 28-29 i 30 lipca 1656 roku*. Pomnik ufundował Zarząd Spółki Wodnej, prawdopodobnie w 1916, chociaż miejscowa legenda głosi, iż jest on drugim (po Kolumnie Zygmunta) najstarszym pomnikiem w stolicy. W tym miejscu natrafiono na szczątki żołnierzy polskich i szwedzkich. W latach 2002-3 pomnik odremontowano i przesunięto nieco w stronę ul. Algierskiej.

Nr 407: **Nimfa Club**. Powstał w latach '70 jako bar Nimfa. Później była to dyskoteka, chińska restauracja i bar Kon-Tiki.

na wysokości numeru 600: **kapliczka**.

~ Nr 756: **Dom Antoniego i Olimpii Szyllerów**. Powstał w 1928 wg proj. Lacherta i Szanajcy na terenie Amandówki, terenie, którego Właścicielką była Olimpia Amanda Wolfram. Handlowiec Antoni Szyller był przyjacielem Lacherta i zlecił on architektowi wykonanie projektu. W 2002 został rozebrany w związku z poszerzaniem jezdni Wału Miedzeszyńskiego.

~ Nr 844: **Dwór Genzłów**. Powstał w końcu XIX w.

Nr 870: **kamienica**. Czterokondygnacyjna. Mieszkali tu małżonkowie Karol Tchorek (1904-1985) i Zofia z Kochanowiczów Tchorek (1916-2001). On był znakomitym rzeźbiarzem, marszandem i kolekcjonerem sztuki, autorem projektu ok. 200 warszawskich tablic upamiętniających publiczne egzekucje oraz rzeźby "*Macierzyństwo*". Ona zaś malarką (malarstwo sztalugowe), tkaczką (liczne gobeliny), absolwentką warszawskiej ASP, członkiem Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego, której prace znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Historii Włókiennictwa w Łodzi

oraz Muzeum Kultury Fizycznej i Turystyki.

Kapliczka. Nieopodal mostu Poniatowskiego. Niebieska, pod krzakiem.

Data nadania nazwy: 1960.05.05. Wcześniej były to trzy niezależne ulice: Warszawska (od granicy miasta do dzisiejszej ul. Cyklamenów), Horyniecka (do 1954.05.20 ul. Miedzeszyńska - od ul. Cyklamenów do granicy Wawra czyli dzisiejszej Trasy Siekierkowskiej) oraz Miedzeszyńska.
